

вать вече кѣщи, не ни трѣбватъ дрехи. Не, трѣбватъ ви още. Казвате: ние можемъ да се задоволяваме съ малко. Азъ не съмъ срещналъ до сега човѣкъ, който да се задоволява съ малко. Това, че може да се откажете отъ нѣщо, не е още доказателство, че вие изобщо се задоволявате съ малко. Туй е само единъ малъкъ опитъ, а за да се увѣрите въ нѣщо, трѣбватъ ви много опити. Слѣдователно, вие трѣбва да държите стария си животъ до тогава, докато опитате, че новитѣ методи наистина даватъ подобри резултати. Тогава ще замѣстите старото съ новото. Така е и въ природата. Природата, запримеръ, какво прави? Обърнете се къмъ нея и вижте методитѣ ѝ! Когато си охлузишъ ржката, най-първо се образува надъ нараненото мѣсто една грапава, червена, неприятна на гледъ кожица. Природата я туря за първа прѣвръзка. Подъ тази кожа разумното работи, докато създаде хубавата горна кожица. Слѣдъ това, тя разпаря първата кожица и оставя долната, хубавата. И разумната майка тъй прави. При сегашнитѣ неблагоприятни условия, при които живѣете, трѣбва да знаете, че лошото, което дяволътъ ви туря отгорѣ, е първата прѣвръзка. Затова мълчете си, работете разумно отдолу и когато създадете новитѣ условия, старата прѣвръзка сама по себе си ще падне.